

бѣ му внушила въ душата това бѣлоржката Хера,
що за Данайцитѣ жалѣше, виждайки тѣй да умиратъ.
Щомъ се тамъ всички събраха и вѣвъ едно се стѣлпиха,
стана тогасъ и започна срѣдъ тѣхъ Ахилесъ бързоногий:

„Смѣтамъ, Атриде, че трѣба, следъ скитане ново въ морето,
да си се върнемъ обратно (ако смъртъта ний избѣгнемъ),
щомъ вечъ войната и морѣтъ Ахайцитѣ тука погубватъ.
Но пкъ да питаме нѣкой свещеникъ или ясновидецъ,
та че и сънотълковникъ (нали и сънътъ е отъ Зевса) —
може би той ще ни каже, защо Аполонъ е тѣй гнѣвенъ :
нѣкой оброкъ ли забравенъ, или хекатомба той иска,
и не желалъ ли би той отъ насъ гибельта да отвърне,
като приеме дима на кози и овци бѣлорунни.“

Рече така той и седна. И ето тогасъ въ множеството
стана Калхасъ Тесторидовъ, най-първия птицегадателъ,
той, който знаеше всичко, що е, що било е, що иде,
който бѣ водилъ до Троя ахайскитѣ кораби бързи,
че Далномѣрецътъ бѣ го дарилъ съсъ пророческа дарба.
Съ мисль за общото благо, той заговори и рече :

„О Ахилесе, любимецо Зевсовъ, ти искашъ отъ мене
да разтълкувамъ гнѣва на богъ Аполонъ Сребролжкий.
Азъ ще го строя, ала и ти обещаи, закълни се,
че драговолно и съ думи и съ мишци на менъ ще помогнешъ,
тѣй като мене се чини, че тукъ ще разсърдя мжжъ, който
влада надъ всички Аргейци, когото Ахайцитѣ слушатъ.
Царѣтъ е сѣвга по-силенъ отъ нисшия, който го сърди.
Ако дори той гнѣва си вѣвъ сжщия день превъзмogne,
все пакъ отпосле ще носи въ душата си мѣстъ, докогато
най-сетне я не насити. Кажи ми ти : ще ме спасишъ ли?“

И отговаряйки рече му тѣй Ахилесъ бързоногий :
„Менъ довѣри се ти смѣло и казвай, пророче, що знаешъ.